BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİNİZ!

DURUM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı: 11 (284) 1 Kasım 1981

İÇİNDEKİLER

ANTONYO MAYDANA YOLDAŞ'A ÖZGÜRLÜK !

Paraguay Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Antonyo Maydana yoldaş, 65. doğum yıldönümünü zındanda, akıl almaz işkenceler ve baskılar altında kutladı. Paraguay proletaryasının , dünya komünist hareketinin bu seçkin savaşerinin 65. doğum yıldönümü kutlu olsun! Emboskada toplama kampındaki yeraltı hücresinde o, yalnız Paraguay komünistlerinin, Paraguay halkının değil, tüm dünya komünistlerinin ve dünya halklarının yiğitlik, direnç, bilinçlilik ve inanç simgesi olmaya devam ediyor.

Antonyo Maydana yoldaş, daha önce de 20 yıl emperyalizmin kuklası Strössner rejiminin zındanlarında yattı. En ağır işkencelerde bile boyun eğmedi. Komünist onuru her zaman üstün tuttu. 20 yıllık tutukluluk döneminde o, direnciyle, yaşam azmiyle , geleceğe ve sosyalizme olan inancıyla herkesin sevgisini, saygısını kazandı. Tüm politik tutuklulara örnek oldu. Antonyo Maydana adı bugün Paraguay halkının bugünü ile yarını arasındaki sağlam köprü, ulusal ve sosyal kurtuluşun simgesidir. Strössner rejiminin emperyalist gizli servislerle, bölgedeki gerici rejimlerle işbirliği yaparak Maydana yoldaşı yeniden tutuklaması,işte bundandır.

Bugün dünyanın dört bir köşesinden güçlü, kararlı ve haklı bir istem yükseliyor: Antonyo Maydana yoldaşa ve tüm Paraguay yurtseverlerine özgürlük! Gerici askersel diktatörlüğün çetin koşullarında zındanda-işkence altında savaşan Türkiye komünistleri bu istemin yaşama geçirilmesini vargüçle destekliyor.TKP, tüm anti-emperyalist, ilerici güçleri, bu kampanyaya katılmaya çağırıyor.

Antonyo Maydana yoldaşa özgürlük !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

25 Ekim 1981

TKP'NİN 61. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLANDI

Türkiye Komünist Partisi'nin 61. kuruluş yıldönümü, tüm parti örgütlerinde kutlandı. Türkiye'deki kutlamalar, ağır baskı koşullarına karşın gerçekleştirildi. Tüm parti örgütleri, bu kutlama toplantılarına büyük önem verdiler.

TKP'nin 61. kuruluş yıldönümü toplantılarında, düşmanın ağır saldırısına karşın, savaşımın sürdüğü vurgulandı. MK Plenumunun öne koyduğu tüm görevlerin gizlilik ilkelerine ve partinin çelik disiplinine uygun olarak yaratıcı bir biçimde yerine getirilmesi kurarlaştırıldı. Öndeki görevlerin yerine getirilmesine ilişkin çalışmalar gözden geçirildi.

TKP'nin 61. kuruluş yıldönümü toplantılarında, işkencelerde başlarını dik tutan yoldaşlar, militan kadrolar selâmlandı. TKP'nin savaşım ülküleri yolunda can veren tüm yiğit devrimciler anıldı.

TKP'nin 61. kuruluş yıldönümü nedeniyle, pek çok parti örgütü, fabrikalarda, öteki işyerlerinde, okullarda ve mahallelerde bildiriler dağıttılar. Bu bildirilerde, TKP MK'nin Ağustos 1981 Plenumu duyuruldu. Birinci yılını dolduran gerici askersel diktatörlüğün baskıları kınandı. Türk-İş ve DİSK'li işçilerin ortak istemler etrafındaki ortak savaşımı desteklendi. Her biri değişik alanlardaki somut durumu ve baskıları açıklayan bu bildiriler, ortak istemler etrafında en geniş yığınları ve tüm ilerici güçleri birlikte savaşıma çağırıyor.

TKP'nin 61. kuruluş yıldönümü, yurt dışındaki parti örgütlerinde de değişik biçimlerde kutlandı. Federal Almanya'nın Duisburg kentinde yapılan büyük kutlama toplantısına, F.Almanya'da Türk ve Kürt, binlerce işçi ve aydının katıldığı önemli bir kutlama toplantısı yapıldı. Burada da işkencelerde boyun eğmeyen yiğit devrimciler selâmlandı. Gericilik güçlerinin tüm baskılarına, "TKP'yi çökerttik" türünden moral kırıcı girişimlerine karşın, savaşımın büyük bir özveriyle sürdürüldüğü vurgulandı. Duisburg'daki bu kutlama toplantısı, büyük bir enternasyonalizm forumu oldu. Alman Komünist Partisi Başkanlık üyesi Heinz Lang yoldaş, AKP adına toplantıyı ve TKP'yi selâmladı. Ayrıca Yunanistan Komünist Partisi, İran TUDEH Partisi, Irak Komünist Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Alman Sosyalist İşçi Gençliği, Federal Almanya Türkiye Demokratlarıyle Dayanışma

Girişimi ve Kürt Halkevlerinin selâmlama mesajları okundu. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın toplantıya gönderdiği mesaj ayakta dinlendi. Sık sık "TKP yaşıyor, savaşıyor" belgileriyle kesildi.

P a r t i   o r g a n l a r ı n d a n :

Atılım, 1 Kasım 1981

Yakıcı görev
Birliğin platformunu yaşam yazıyor

Başak Çelik

Son aylarda ülkemiz gerici cuntanın gerçek yüzünü daha da açığa çıkaran yeni politik gelişmelere tanık oldu. Olaylar TKP'nin halkımıza, demokrasi güçlerine önerdiği eylem ve cephe birliği politikasının doğruluğunu kanıtlayarak gelişiyor.

MHP'li kör cinayet araçlarının davaları, cinayetleri yöneten faşist elebaşıların davasından ayrıldı. Cunta, Evren'in ağzından MHP davasında, faşist terör karşısında tarafsızlığını ilân etti. Şimdi faşistler savcı ve yargıçları açıkça tehdit ediyor, mahkemede gövde gösterisi yapıyorlar...

"Kurucu Meclis"in açılmasıyla, bunun, gerek kuruluş yöntemi, gerekse genellikle birleşimiyle gerici askersel cuntadan başka kimseyi temsil etmediği de artık açıkça belli oldu. "Cuntanın demokrasiye doğru adım atabileceği" düşlerine Evren, bir de Kurucu Meclis açılış konuşmasında kendi eliyle darbe vurdu: Hedeflerinin, grev hakkı, toplantı ve gösteri, örgütlenme özgürlüğü bulunmayan, tüm yetkilerin "başkan" elinde toplandığı otoriter bir rejim olduğunu yanlış anlamaya yer bırakmayacak şekilde açıkladı...

Politik partiler kapatıldı: Cunta, 1961 Anayasasının güvencesi altında kurulmuş yasal işçi partilerini kapattı. Atatürkçü (!) cunta, Atatürk'ün doğumunun 100. yılında onun kurduğu partiyi, CHP'yi de kapattı...

Lenin 1909 yılında şöyle yazıyor: "...Gericilik istediği kadar azgınlaşsın- Pek zeki bay Stolipin (Başbakan), dengeyi zorlukla koruyan otokrasiyi çöküşe daha da yakınlaştırmayan,

politik akıldışılıkların, deliliklerin yeni bir düğüm noktasına yol açmayan, proletaryanın, devrimci köylülüğün saflarına yeni taze güçler kazandırmayan bir tek adım atamayacaktır."

Partileri kapatma kararıyla generaller çeşitli partilerden milyonlarca yurttaşımıza açıkça meydan okudular. Cunta yönetimiyle demokrasiye geçilemeyeceğini vaat ettikleri sözde "parlamenter" rejimin, hiçbir zaman demokratik olamayacağını kendileri kanıtladılar. Demokrasiye, ancak demokrasiden yana olanların omuz omuza vermesiyle geçilebileceğini belirten güçlerin, komünistlerin, bu görüşlerini yığınlara anlatma olanakları, cuntanın bu kararı karşısında artmıştır. TKP'nin yanısıra TİP'e, TSİP'e, CHP'ye konan yasağa karşı savaşım, halkın politik örgütlenme özgürlüğü için savaşım, yığınların birleşmesi sürecini hızlandıracaktır.

Cuntanın bu kararıyla gericiliğin kendi iç çelişkileri de derinleşti. Gericilik içinde çelişkilerin derinleşmesi, demokrasi güçlerinin kendi politik seçeneklerini oluşturmasına zorunluğunu daha da yakıcı kılıyor. Bu gerçekleşmedikçe, bu çelişkilerin derinleşmesinden ancak aşırı gericilik kârlı çıkacaktır.

Cunta, varlığının gerekçesi olarak "terörizme karşı savaşı" gösteriyordu. Cunta eliyle terörizmin kökünün kazınamayacağı açıktır. Gelişmeler, MHP davasının, ancak terörizme ve faşizme karşı olan sivil, asker, herkesin omuz omuza verip bu davaya sahip çıkmasıyla başarıya ulaşabileceğini bir kez daha kanıtladı. Bunu baştan beri belirten güçlerin, komünistlerin, görüşlerini yığınlara anlatma olanakları, davadaki gelişmeler karşısında artmıştır. Cinayetlerin duraklamasına bakıp, cuntanın terörizmin "kökünü kazıyacağına" gerçekten inanmış olan pek çok yurttaş, şimdi şu soruya yanıt arayacaktır: "Faşizmin ordudaki uzantılarını açığa çıkarıp cezalandırmak bir yana, faşistlerin, ordunun bir kesimi ile kirli ilişkilerini açıklayabileceği korkusuyla ödü patlayan bir cuntanın eliyle mi kökü kazınacak terörizmin ? MHP davasında suçlulukları apaçık ortaya çıkan faşist elebaşılardan bile hesap sormaya cesaret edemeyenler, ya terörizmin kökünü nasıl kazıyacaklar?"

12 Eylül'den bu yana, özellikle sol güçler arasında, askersel rejimin niteliği üstüne bir tartışma sürüyor...Bugün sol

güçlerin genillikle birleştiği noktalar, bizce eylem birliği için elverişli bir temel oluşturuyor. Bu ortak noktalar nedir? Birincisi, askersel diktatörlüğün ekonomik programının ve dış politikasının temel doğrultusu bakımından emperyalizm ve işbirlikçi tekel yanlısı olduğudur. İkincisi, onun asıl vuruşu işçi sınıfına, emekçilere, ilerici güçlere yönelttiğidir. Üçüncüsü, cuntanın faşist rejimlere özgü terör yöntemleri kullandığıdır. Dördüncüsü, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için birleşmek, cunta rejimine son vermek zorunluluğudur. (Ağustos 1981 MK Plenumu, PB raporundan)

Tüm olup bitenler, demokrasi yanlısı güçlerin birleşip, başlı başına politik bir güç olarak ağırlıklarını koymalarının hem yakıcı zorunluluğunu, hem de aynı zamanda bu yönde olanaklarının görece genişlediğini gösteriyor. Özellikle sol güçlerin sorumlulukları artıyor. Çünkü onların eylem birliği, en geniş demokrasi güçlerini birleştirmekte, işçi sınıfı ve halkımız için somut politik bir seçenek oluşturarak yığınları savaşıma kazanmakta kaldıraç olabilir. Bugün, sol güçler için cunta rejimine son verme kararlılığının başlıca ölçütü, eylem birliği ile ilgili tutumdur.

Bu ölçüt, devrimci lafazanlıkla eylem birliğini torpillemeye çabalayanların "güneşin altındaki yerini" daha da netleştiriyor. Dün farklı görüşleri eylem birliği önünde engel gösterip, sol güçleri "cuntaya faşist diyenler-demeyenler" diye ayırarak bölmeye çalışan Yürükoğlu grubu, bugün de TKP'nin "cuntanın bir kanadı ile bağlaşıklık aradığı" yolunda kaba yalanlara başvuruyor. Eylem birliğini torpillemeyi iş edinenler, gerçekte cunta rejiminin sürmesine yardımcı olmaktan başka ne yapıyorlar ?

Askersel rejimin niteliği üzerinde farklı görüşlere de sahip olsalar, sol güçlerin partimizin MK Plenumunda belirtildiği gibi, genellikle birleştiği önemli ortak noktalar var. Bu ulusal-demokratik güçlerin eylem birliği için, elverişli bir temel oluşturuyor.

Ulusal, demokratik güçlerin birliği

Halkımızın karşı karşıya olduğu tehlikeler artıyor. Ve olaylar daha da artabileceğini gösteriyor. Bugün, cuntadan hala demokrasi umanlar da içinde, her yurttaş şu soruya yanıt arama-

lıdır: Son olumsuz gelişmeleri önlemek, demokrasi yönünde adımlar atmak olanaksız mıydı ? Biz komünistler buna daha baştan "olanaklıdır" yanıtını verdik: Bunun için, cunta karşısında tutumu ne olursa olsun, emperyalizmin baskılarına, faşist harekete, terörizme, İMF kaynaklı "kemer sıkma" politikasına karşı olan herkesi birleşmeye çağırdık. Cuntaya umut bağlamış da olsa, sivil, asker, her yurtseveri, ilerici güçlere yönelen, halkın ekmek ve özgürlüklerine yönelen baskı ve saldırılara karşı birleşmeye çağırdık. Amerikancı, en gerici güçlere karşı birleşmeye çağırdık.

Bugün de yineliyoruz, yineliyeceğiz: Tehlikeleri önlemek, yitirilenleri geri almak, demokrasiye yönelmek olanaklıdır. Bir yıllık cunta yönetimi, yalnız halkın çektiği çileyi ve karşı karşıya olduğu tehlikeleri artırmakla kalmadı: Bunlar karşısında geniş bir politik güç yaratmanın olanaklarını da genişletti: Amerikancı, en gerici çevrelerin ulusal, demokratik güçleri anti-komünist saldırılarla ürkütme çabaları karşısında bu güçler geri çekilmelidirler. Tersine gericiliğe, anti-demokratik baskılara karşı savaşımlarını daha kararlılıkla sürdürüyorlar...Dün cuntanın demokrasi yolunda adım atmasını bekleyen çevrelerde, desteğin yerini giderek demokrasiyi savunan çıkışlar alıyor...Yığınlar, yakıcı gereksinimleri için, iş, ekmek, özgürlük için birleşmesinin zorunluğunu kendi deneyimleriyle her gün daha çok öğreniyorlar...Ulusal, demokratik güçlerin cephesinin platformunu yaşam yazıyor.

Yürükoğlu niçin açık konuşmuyor ?

N.Gürel

Brejnev yoldaş, 26. Kongrede Sovyetler Birliği'ndeki gelişmeye ilişkin şu saptamaları yaptı: " 70'li yıllar ağır endüstride düzenli bir büyüme dönemi oldu. Üretim araçları üretimi önceki 20 yıl içindeki büyüme hızını korudu," "tüketim malları üretimi bir önceki on yıla oranla yaklaşık iki katına çıktı", "emek üretkenliği yaklaşık 1,5 kat arttı". "Ülkemiz komünizmin maddesel-teknik temelinin yaratılmasının tüm alanlarında önemli ölçüde ilerledi. Sovyet toplumunun

üretici güçleri nitelik olarak yeni bir düzeye ulaştı." "Tüm toplumsal ilişkiler sistemi, sosyalist yaşam tarzı daha da yetkinleşti." "Sovyet yurttaşı geniş bilgili ve kültürlü bir kişidir."

Buna karşılık Yürükoğlu, "İşçinin Sesi"nin 169-170. sayısında, "Sovyetler Birliği'nin gelişme hızı son yıllarda giderek düşen bir eğri çiziyor," "Üretimin niteliği geridir", "iş disiplini gelişmemiştir", "toplumsal bilinç-kültür geridir" diyor.

Brejnev yoldaş raporunda, "SBKP MK Sovyethalkının gerçekten tarihsel başarılarını gereği gibi değerlendirirken küçük ve eksiklikleri, çözülmemiş sorunları da açık olarak görüyor" diyor. Ama Sovyet komünistlerine göre bu eksiklikler, kendilerine koydukları hedef açısından, Sovyet toplumunun komünizme doğru başarılı gelişmesi için gerekli önkoşullar" açısındandır.

Yürükoğlu yazısında sözü geçen "eksiklikler" ve "gerilik"leri nasıl bir karşılaştırma sonucu öne sürüyor? Okuyucu, yazıda "Neye göre geridir, neye göre eksiktir?" sorusuna boşuna açık bir yanıt arıyor. Çünkü Yürükoğlu iki farklı ve zıt karşılaştırma düzeyini birbirine karıştırıyor. O, bugünkü Sovyet toplumunun kendisini ilgilendiren kimi yanlarını,niteliği tam açık olmayan bir "model" ile, bazen de gelişmiş (Yürükoğlu'nun söyleyişiyle: "ileri" kapitalist ülkelerle karşılaştırıyor ve yukardaki sonuçlarına varıyor. Bununla da yetinmiyor, sosyalist ülkelerin "yeterince demokratik olmadığını", sendikalarının "göstermelik" olduğunu öne sürüyor. Böylece okuyunca Sovyetler Birliği'nin 64 yıllık sosyalizm kuruculuğuna karşın, bugün gelişmiş kapitalist ülkelerden hemen hemen her alanda geri olduğu yolunda bir izlenim uyanıyor.Onun ötedenberi ısrarla vurguladığı şey, SSCB'nin, örneğin ABD'den geri olduğu kimi üretim alanları. Yürükoğlu bu alanlardaki farkın hızla kapandığından, temel gösterge olan emek üretkenliğinin sosyalizmde yükselirken ABD'de son yıllarda hatta gerileme gösterdiğinden söz etmiyor. Bu bir yana, Yürükoğlu reel sosyalizmi daha bugünden genel tümüyle üstün olduğu kapitalizm dünyasıyla onun bu ülkelerin sömürülen emekçilerine örnek niteliğini ortaya koymak, kanıtlamak amacıyla karşılaştırmıyor. Oysa toplumsal-tarihsel olarak ileri olanı (sosya-

lizm) geri olanla (kapitalizm) bundan başka bir amaçla karşılaştırmak, ne partizancadır, ne de bilimseldir.

Yürükoğlu yazısında, bugünkü Sovyet toplumunu gerçekçi biçimde yansıtmıyor... Çünkü ona göre, çarlık Rusyasının geriliği çağdaş Sovyet toplumundaki tüm süreçleri neredeyse bugün de belirliyor. O, böylece Sovyetler Birliğinde sosyalizmin kuruluşunun özgül yanlarını abartıp onun . evrensel, belirleyici özelliklerini ikincil düzeye indiriyor.

Yürükoğlu, "orta gelişmiş bir ülkede işçi sınıfı devleti ele geçirebilir, ama çok uzun bir tarihsel dönem içinde Marksizmin öngördüğü sosyalizmi kuramaz" diyor. "Marksizmin ön gördüğü sosyalizm"...Sosyalizm mi, komünizm mi? "Uzun bir tarihsel dönem" ...10 yıl mı? 100 yıl mı ? 64 yıl mı ? Bu sözler, "Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin henüz kurulmadığı" yolunda yoruma da açıktır. Sonra: "Bugün de Sovyetler Birliği'nde üretici güçler üretim ilişkilerinin gerisindedir" diyor: SSCB'deki sosyalist üretim ilişkilerinin 64 yılda üretim güçlerini geliştirmeyi başaramadığını mı ileri sürüyor ?

Değişik yorumlara açık tüm bu sözler bir araya gelince sanki "SSCB'de sosyalizmin olmadığı" kanıtlanmak isteniyormuşçasına bir tablo ortaya çıkıyor. Bu, talihsiz bir raslantı sonucu mudur? "İşçinin Sesi" okuyucusu da görüyor: Yürükoğlu Sovyetler Birliğini beğenmiyor, kafasındaki "modele" uygun bulmuyor. Bu onun bileceği iştir. Ama niçin açık konuşmuyor Yürükoğlu?

Bizce, geçen yazımızda gösterdiğimiz gibi savaş mı barış mı ikilemi karşısında da, burada bir kez daha vurguladığımız gibi, Sovyetler Birliği'nin yanında mı, karşısında mı yer almak ikilemi karşısında da kayıtsız kalınamaz. "İşçinin Sesi" yandaşları arasında son aylarda artan huzursuzluk da bunun bir göstergesidir.

İLERİCİ GÜÇLER ÜZERİNDEKİ BASKILAR

Türkiye'de gerici askersel diktatörlüğün ağır baskıları, Ekim ayı boyunca, tüm yoğunluğuyla sürdü.

Ankara'da Mehmet Çolak adlı polisin Firdevs Alkılıç ve Gülseren Bekli adlı iki işçi kadını ezmesi, kentte ve ülkede tepkilere yol açtı. Olaya güvenlik kuvvetleri tarafından "kaza" süsü verildi. Adı geçen iki işçi kadının, yalnızca yoldan geçtikleri, herhangi bir direnişte bulunmadığı öğrenildi.

Ekim ayı boyunca Türkiye çapındaki tutuklamalar ve baskınlar sürdü. CHP Çorum saylavı Şükrü Bütün, Çorum CHP il başkanı Av. Cemal Solmaz gözaltına alındılar. MSP başkanı Necmettin Erbakan da yeniden, Sakarya ilinde yaptığı bir konuşma nedeniyle tutuklandı. Ankara'da "Cağdaş Sahne Kültür Merkezi" yöneticisi Aydın Gürpınar bu kültür merkezinde "yasak yayın ve doküman bulunduruyor"gerekçesiyle tutuklandı.

Cunta ilerici gazeteciler üzerindeki baskılarını da sürdürüyor. İlerici "Politika" gazetesinin sorumlu müdürleri olan Aydın Şenesen ve Tamer Kayaş gözaltına alındılar. Aydın Şenesen ve hakkında en az 200 yıl, Tamer Kayaş hakkında ise yaklaşık 50 yıllık ceza istemi bulunuyor. Türkiye demokratik kadın hareketinin yayın organı "Kadınların Sesi" sorumlusu Berin Uyar da gözaltına alındı. "Gençlik Dünyası" sorumlusu müdürü Orhan Tunçkanlı, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesince 8 yıl 9 ay hapis, 2 yıl 11 ay Konya'da gözetim altında tutulma cezasına çarptırıldı. Tunçkanlı, dergide "komünizm propagandası" yapmakla suçlanıyor.

Gözaltı süresinin ulusal tepkiler ve uluslararası dayanışma sonucu 90 günden 45 güne indirilmesine karşın, işkenceler en ağır biçimlerde sürüyor. İstanbul Barosu avukatları,Ekim ayında yayınladıkları tutanaklarla İstanbul'da bulunan Metris Cezaevindeki uygulamaları sergilediler. Mehmet Feyat, Ayhan Soysal, Nebi Barlas, Sabri Ünlü, Ali Rıza Düzdilber, Oktay Kök ve Nesrin Dursun İnceoğlu adlı avukatların yayınladıkları tutanaklara göre, adı geçen cezaevine getirilen tüm tutuklular

kapıdan girişten koğuşlara girinceye dek en ağır biçimlerde dövülüyor. Fizik ve moral, çeşitli işkencelerden geçiriliyor. Avukatlar, ayrıca cezaevindeki koşulların çok kötü olduğunu, tutukluların çoğunluğunda verem hastalığı görüldüğünü de açıkladılar.

İşkencelerdeki ölümlere ilişkin olarak, Türkiye-Danimarka Dayanışma Komitesi, önemli bir açıklamada bulundu. Bu açıklamada, 1954 doğumlu Ömer Aydoğmuş adlı gencin 2 Şubat 1981'de tutuklandığı, 12 Şubat 1981'e dek işkence gördüğü ve bu tarihte işkencede öldüğü belirtiliyor. Komitenin açıkladığına göre, Aydoğmuş, İzmir'de Kemeraltı Karakoluna getirildi. 4 Şubatta, yakalandığına ilişkin "Yeni Asır" gazetesinde fotografı çıktı. 12 Şubatta, işkencede öldürüldükten sonra İzmir Devlet Hastanesine götürüldü. Burada vücuduna, işkencede öldürüldüğünü gizlemek amacıyla çeşitli ilâçlar verildi. Aydoğmuş, daha sonra polisler tarafından gizlice mezarlığa gömüldü. Ailesi, olayı ancak 22 Mayıs 1981'de ortaya çıkarabildi.

Cunta, baskı ve zorbalık dışında başka bir yöntemle erki elinde tutamayacağını gördükçe, cezaevleri ve güvenlik görevlileri sayısını artırmaya yöneldi. Emniyet Müdürlüğünden yapılan bir açıklamaya göre, örgüte 10 bin kişilik yeni personel alınacak. Bu arada ilerici güvenlik görevlilerinin de işten çıkartılması sürüyor. Öğrenildiğine göre, bugüne dek 4 bin polis işten atıldı, 7 bin polise disiplin cezası verildi. Adalet Bakanlığının yaptığı bir başka açıklamaya göre ise 1982 yılında Türkiye'de 52 yeni cezaevi inşa edilecek, 20 cezaevi ise genişletilecek.

Bu arada yeni yeni davaların açılması da sürüyor. Ankara'da DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası Şube Başkanı Cemal Akkan ve 72 sendika üyesi hakkında "yasa dışı grev yaptıkları" iddiasıyla 1 Nolu sıkıyönetim mahkemesinde bir dava açıldı. İddiaya göre, işçiler, 2 Haziran 1980'de ücretlerini ve haklarını alabilmek için greve çıkmışlardı. TİP'in görüşlerini destekleyen demokrat gençlik örgütü "Genç Öncü" üyesi bir grup genç de, İstanbul'da 3 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesinde yargılanıyor. Bu arada, cuntanın devirdiği "Demirel hükümetine hakaret ettiği" gerekçesiyle CHP eski başbakanı ve eski başbakanlardan Bülent Ecevit, 1-6 yıl hapis cezası istemiyle Ankara'da yargılanmaya başlandı.

Politik partiler toptan yasaklandı:

15 Ekim 1981 günlü bir bildiriyle cunta, Türkiye'deki tüm politik partileri lağvettiğini açıkladı. Daha önce,politik partiler üzerinde faaliyette bulunma yasağı bulunuyordu. Bu karar, demokratik kamuoyunda büyük tepkilere yol açtı. CHP eski başkanı ve eski başbakanlardan Bülent Ecevit, cuntanın bu kararını 7 sayfalık bir basın açıklamasıyla protesto etti. Ecevit'in cunta tarafından sansür konan bu açıklamasında şöyle deniliyor: "Siyasi parti kapatarak demokrasiye geçilemez." Ecevit, Atatürk'ün doğumunun 100. yılında onun kurduğu partinin CHP'nin kapatılmasını da eleştirdi. Ecevit'in bu açıklaması,yabancı basında yayınlandı. Bunun üzerine Bülent Ecevit, bu açıklaması nedeniyle askeri savcılık tarafından sorguya çekildi.

Milli Güvenlik Konseyi Başkanı General Evren ise, 21 Ekim 1981'de Urfa kentinde yaptığı konuşmasında şöyle dedi: "Zamanı geldiği gün açıklayacağım tarihte demokratik nizama geçilecektir. Ama bu partilerde değil, yeni kurulacak partilerle geçilecek."

Cuntanın "meclisi"i

Gerici askersel diktatörlüğün dünya kamuoyuna "demokrasiye doğru bir adım" olarak tanıtmaya çabaladığı, atama "meclis" 23 Ekim 1981'de çalışmalarına başladı. "Danışma Meclisi" üyeleri açıklanmadan önce , 19 orgeneral ve oramiral gizli bir toplantı yaparak bu "meclis"e kimlerin atanacağını saptadılar. Bilindiği gibi, Milli Güvenlik Konseyi denilen cunta, konsey ile birlikte bu atama "meclisi"in "Kurucu Meclis"i oluşturduğunu daha önce açıklamıştı.

"Danışma Meclisi", cunta tarafından atanan 160 kişiden oluşuyor. Bunun 120'si illerin gösterdiği adaylardan cunta tarafından belirlendi. 40'ı ise doğrudan cuntanın atadığı kişiler.

"Danışma Meclisi"nde daha çok gerici büyük bürokratlar yer aldı. Meslek ayrımı ise şöyle: 32 hukukçu, 26 mühendis, 21 öğretim üyesi, 20 iktisatçı geliyor. Askerlerin 13'ü emekli general, 7'si daha alt düzeyde subaylardan, 2'si de askeri

hakimlerden oluşuyor. "Danışma Meclisi"ne atanan 160 kişinin, 5'i kadın. İşçi olarak gösterilenlerin sayısı ise yalnızca 2. Ancak bunlar şu anda ücretli işçi olarak çalışmıyorlar.

"Danışma Meclisi"ne atanan kişiler arasında eski MİT başkanları, AP-MHP-MSP gerici koalisyonlarında görev yapmış eski bakanlar, MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'in eski koruma görevlilerinden olan Mehmet Pamak, işçi haklarını kırpan kararlarıyla tanınan Yargıtay 9. Dairesi üyesi ve şu anda DİSK'in kayyumlarından Abdullah Pulat Gözübüyük gibi kimseler dikkati çekiyor. "Danışma Meclisi" başkanlığına ise, Türkiye'deki gerici 12 Mart 1971-1973 rejimi başbakanlarından Sadi Irmak seçildi.

"Danışma Meclisi"nin ilk toplantısını, "Milli Güvenlik Konseyi" başkanı General Evren açtı. Evren, konuşmasında, işçi ve emekçilerin örgütlenmesine, sendika ve derneklerin, politik partilerin çalışmalarına, üniversite ve yargı bağımsızlığına, parlamentonun halka dayanarak çalışmasına karşı olduğunu açıkça ifade etti. Tüm bunlara uygun bir Anayasa hazırlanmasını istedi. General Evren, Komünist Partisi'nin özgürce örgütlenmesini ve çalışmasının yeni Anayasa ile yasaklanmasını istedi. Gösteri ve miting yapma özgürlüğüne karşı çıktı. Böylece, "meclis"e, nasıl bir Anayasa hazırlamacağını dikte etti.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Atilla Sav, Anayasa ile ilgili olarak, hukukçuların görüşünü ifade etti. "Yeni Anayasa tüm ulusun malı olmalıdır. Dar bir çerçevede hazırlanacak bir Anayasa, bütün bir ulusun Anayasası olamaz" dedi. Yeni Anayasanın tüm düşüncelere açık olması gerektiğini ve 1961 Anayasasından daha ileri olmasını istedi.

"Danışma Meclisi"nin açılmasından önce ve sonra, dış basında bu konuda çeşitli yazılar yayınlandı. "Frankfurter Rundschau" gazetesinin 13.10.1981 günlü sayısında: "Türkiye'de demokrasiye dönüşe ilişkin tek bir gösterge yok" deniliyordu. Sovyetler Birliği'nde yayınlanan "İzvestiya" gazetesi de 25.10.1981 günlü sayısında, "Danışma Meclisi" konusunu işledi. "Terörizmle, anarşiyle savaş gerekçesiyle Türkiye'de toplumcu ilerici güçler koğuşturuluyor," denilen yazıda, şu noktaya dikkat çekildi: "Geniş halk yığınlarının çıkarlarını dile getiren demokrasi hareketi temsilcilerine karşı baskıların artması endişe uyandırıyor."

"Danışma Meclisi" Avrupa Konseyi oturumlarında da eliştirildi. 3 Ekim günlü oturumda söz alan Fransız saylav Spenal, bu konudaki görüşlerini şöyle ifade etti: "Gerçekte Türkiye'de tek bir kurucu meclis vardır. O da Milli Güvenlik Konseyi'dir. Danışma Meclisi ise onun kılıfıdır, sekreterlik bürosudur.

MHP DAVASINDAKİ YENİ GELİŞMELER

220'si hakkında toplu kırım, cinayet, terör eylemleri gibi suçlardan idam cezası istenilen MHP davasına Ekim ayında devam edildi. Sanıkların kimlik saptamasının sona ermesinden sonra 14 Ekim'de faşist partinin başkanı Alpaslan Türkeş'in sorgusuna geçildi. Türkeş, hazırladığı 175 sayfalık sorgu metninde kürsüye gelerek, savcıları, mahkeme yarfıçlarını tehdit etti. Toplu kırımları, cinayetleri, "Anayasaya uygun" olarak nitelendirdi. Hakim ve savcılara şöyle dedi: "Siz de bir gün sanık sandalyesinde oturacaksınız." Devamla, "Marksist görüşle iddianame hazırlayan savcılardan bir gün hesap sorulacaktır" dedi.

Daha sonraki celsede, MHP davası hakimlerinden Vural Özemirler, ve Ali Fahri Kayacan, davadan çekildiler. Savcı Nurettin Soyer de görevinden ayrıldı. Mahkeme, bunun üzerine davanın geleceğine ilişkin askeri yargıtaydan görüş alınmasına karar verdi. Askeri yargıtay ise, davayı eski hakimlerin yürütmesi yönünde karar aldı.

Bu arada, faşist MHP'nin İstanbul ilindeki kanlı kırımlarını konu alan bir başka dava daha açıldı. 45 sanıklı bu yeni davada, sanıkların 30'u için idam cezası isteniyor. Sanıklar, aralarında eski İstanbul Belediye Başkanı Yardımcısı Emin Bülent Demir, TRT programcılarından Ümit Kaftancıoğlu'nun da bilindiği 35 kişiyi öldürmek suçundan yargılanacak.

Öte yandan faşist MHP yanlıları, Federal Almanya'nın Bonn kentinde bir yürüyüş düzenleyerek, MHP davasını protesto ettiler. Federal Alman yetkililerinin kolaylık sağladıkları faşistlerin bu gösterisi sırasında, yine savcılar ve hakimler tehdit edildi.

Bu arada Federal Alman yetkilileri, Türkiye hükümetine, 15 faşist MHP üyesi katilin iade edilmeyeceğini bildirdiler. F.Almanya'nın Türkiye'ye iade etmeyeceğini bildirdiği katiller

arasında Doç,Dr. Bedrettin Cömert'in, Adana eski Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un katilleri Rıfat Yıldırım, Mehmet Şener ve Aydın Telli gibi ünlü katiller bulunuyor.

İŞÇİ SINIFININ HAKLARINA SALDIRILAR- TEPKİLER

Ekim ayı boyunca, Türkiye'de gerici askersel diktatörlüğün süngü zoruna dayanarak, işbirlikçi tekellerin işçi sınıfının haklarına saldırıları sürdü. Örneğin:

- 30 bin demir-çelik işçisinin ücretlerinin ödenmesi 1 ay ertelendi.
- 70 bin enerji işçisinin ücretleri, cunta tarafından ücret belirlemek üzere oluşturulan Yüksek Hakem Kurulu'nun kararları bile çiğnenerek en alt düzeyde donduruldu.
- Kamu İktisadi Teşekküllerinden 4 bin 225 işçinin atıldığı basına yansıdı.
- Yargıtay, bir karar alarak "savsaklama nedeniyle işten çıkartılan işçilerin kıdem tazminatı alamayacağı" yolinda bir karar aldı. 9. Hukuk Dairesi'nin bu kararı, işverenlerin yığınsal olarak işçi çıkarmaya hazırlandıkları bir döneme rastlıyor. İşverenleri, işten atarken işçilere ödemek zorunda kaldıkları "kıdem tazminatları"ndan kurtarıyor.
- Emekliye ayrılan işçilere yapılan emeklilik ikramiyeleri ve benzeri ödemelerin tümü durduruldu.
- Cunta tarafından hazırlıkları yapılan yeni sendikalar yasasına ilişkin kimi maddeler basına yansıdı. Bu taslağa göre, grev süresi 100 gün ile sınırlandırılıyor; her iş kolunda grev yapılamıyor; devlete grevlere müdahale hakkı tanınıyor; kamu kuruluşlarında (fabrika da olsa) çalışanlara grev hakkı tanınmıyor; sendika başkanlarının seçimi ve görevleri kısıtlanıyor; sendikalar, maliye bakanlığının denetimine sokuluyor; her işkolunda tek zorunlu sendika, ülke çapında da tek konfederasyon uygulaması getiriliyor.

Tüm bu uygulamalar ve saldırılar, işçi sınıfında tepkiler doğuruyor. Türk-İş'e bağlı Harp-İş Sendikası Başkanı Kenan Durukan, grev ve toplu sözleşme haklarının sağlanmasını,toplu

sözleşme düzenine geçilmesini istedi. Durukan, Yüksek Hakem Kurulu'nun ücret belirleme işlemlerin çok yavaş yürütüldüğünü, işçilerin buna büyük bir tepki duyduklarını ifade etti. "Grev hakkı olmadan, toplu sözleşme olmaz, grev hakkı olmadan,demokrasi de olamaz" dedi.

Yine Türk-İş'e bağlı Şeker-İş Sendikasının genel kurulunda da sendikal yaşam üzerindeki baskılar eleştirildi. İşsizliğin artmasına karşı hiçbir önlem alınmadığı ifade edildi.

Öte yandan işverenlerin, işçilerin hakkı olan ödemeleri yapmamaları, yığınsal mektup yazma ya da iş mahkemelerinde dava açma eylemlerine neden oluyor.

- Ankara'da 1000 işçi, iş mahkemesinde dava açarak,hakları olan ödemelerin bir an önce kendilerine yapılmasını istedi.
- Kamu İktisadi Teşekküleri olan Karayolları, Devlet Demir Yolları ve Bayındırlık Bakanlığında çalışan 120 bin işçi, kendilerine hakları olan ödemelerin yapılmadığını, mektuplarla Milli Güvenlik Konseyi'ne bildirdiler.
- İstanbul'da Hoover Fabrikasında çalışan 600 işçi, yine ödemelerin yapılmaması üzerine iş mahkemesinde davalar açtılar.
- Habast ve Santa Farma şirketlerine bağlı 5 büyük ilâç fabrikasında Yüksek Hakem Kurulu'nun belirlediği ücret hükümlerinin uygulanmaması üzerine işçiler, iş mahkemelerine, Çalışma Müdürlüklerine başvurularda bulundular.
- İstanbul'daki Squib fabrikasının 240 işçisi ücretlerine ve ikramiyelerini alabilmek için yemek boykotu yaptılar. Sıkıyönetim yetkilileri kendilerine başvuran işçilere isteklerini dinlemeyi reddettiler. Yemek boykotu başarılı oldu ve işçiler ücretlerini aldılar.

TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİYLE DAYANIŞMA

Gerici askersel diktatörlük, Türkiye'de tüm ilerici güçler üzerindeki baskılarını artırırken, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma hareketi de gün geçtikçe yığınsallaşıyor. Ekim ayı boyunca, pek çok uluslararası örgüt, Türkiye'deki gelişmeler üzerine dikkat çeken yazılar yayınladılar, kararlar aldılar.

Dünya Barış Konseyi'nin yayın organı "Yeni Ufuklar" dergi-

sinin son sayısında, "Türkiye'de insan hakları ayaklar altına alınıyor" başlıklı bir yazı yayınladı. Yazıda, Türkiye'de sendikalar, politik partiler, demokratik yığın örgütleri ve tüm barış ve demokrasi güçleri üzerindeki ağır baskılar sergileniyor. Emperyalist finans kuruluşlarının dayatmaları açıklanıyor. Türkiye-NATO ilişkisi, üsler sorunu ele alınıyor. Emperyalizmin Türkiye'yi saldırgan-serüvenci plânlarına ortak etme girişimleri, barışa yönelik bir tehlike olarak nitelendiriliyor. Şöyle deniyor: "Dünyadaki tüm ilerici ve demokratik güçlerin Türkiye barış güçleriyle, Türkiye halkının büyük çoğunluğuyla dayanışması gerekiyor." Dünya Barış Konseyi üyesi Filipinler Barış Konseyi de aylık yayın organında Türkiye'deki durumu sergileyen bir yazı yayınladı. Dayanışmayı güçlendirme çağrısı yaptı.

Dünya Sendikalar Federasyonu'nun aylık dergisi "Dünya Sendikal Hareketinin 9. sayısında sendikal eğitim bölümünde,"Türkiye'de DİSK'in deneyimi" başlıklı yazıda, DİSK'in ve DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasının cunta öncesindeki eğitim deneyimleri aktarılıyor. Şu veriler açıklanıyor: 1976 Ocak - 1980 Nisan tarihleri arasında 5726 işçi 15 bölgede 149 DİSK seminerine katıldı. Son iki genel kurul arasında 17 135 işçi kitle eğitimlerinden geçti. Bunların % 80'ini genç işçiler oluşturuyor. 1978-1979'da Maden-İş eğitimlerinden 4500, orta düzey eğitimlerinden 1306, işyeri düzeyindeki eğitimlerden 1271 kişi geçti. Yazıda, ayrıca ülkedeki son durum, DİSK üzerindeki baskılar,işçi haklarına yönelik saldırılara da değiniliyor. Türkiye işçi sınıfının deneyimleri selâmlanıyor.

Uluslararası Gazeteciler Örgütü'nün "Haberler" dergisinin Ekim sayısında Türkiye'de ilerici basın üzerindeki baskılar, uygulamalar, tutuklamalar ele alınıyor. Şöyle deniyor: "Uluslararası Gazeteciler Örgütü, Türkiye'deki gazetecilerin en temel hak ve özgürlüklerinin kabaca ayaklar altına alınması karşısında duyduğu en derin kaygıları dile getirir. Uluslararası Gazeteciler Örgütü, dünyanın her yerindeki üyesi olan gazeteci örgütleri, Türkiye'deki meslekdaşlarına karşı girişilen baskı ve işkencelere karşı seslerini yükseltmeye çağırır."

Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu (UDKF)'nun girişimiyle Prag'da 8-13 Ekim tarihleri arasında toplanan "Dünya Kadınlar Kongersi"nin Özel Komite kararında ise şöyle deniyor: "Türkiye'de barış ve demokrasi uğruna savaşım veren

kadınlar ve erkekler ağır koğuşturmalara uğruyor. Yüzlerce kadın tutukludur. Bunların çoğu işkence görüyor. Türkiye'de temel hakları için, barış ve demokrasi için çetin koşullar altında savaşım veren kadınlarla dayanışmamızı dile getiririz". Kongrenin Barış ve Silâhsızlanma ve Ulusal Bağımsızlık Komisyonları raporlarında da Türkiye'de barış ve demokrasi güçleri üzerindeki baskılara dikkat çekildi. Ayrıca kongre, "Kadınların Sesi" dergisi sorumlusu Berin Uyar'ın tutuklanmasını bir telgrafla devlet başkanı nezdinde protesto etti. Beş kıtadan, aralarında Birleşmiş Milletler örgütleri temsilcilerinin, uluslararası ve ulusal örgütler sorumluluranın, bakanların, dindanların, komünistlerin bulunduğu, değişik görüşlerden yüzlerce kadın, Türkiye'deki baskıların son bulması için imza verdiler.

Sovyet Sendikalar Birliği yayın organı "Trud" gazetesinin 18 Ekim günlü sayısında, A.Kemir Kerimov imzasıyla, "Türkiye: Kaygı verici olaylar" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, DİSK yönetici ve üyeleri üzerindeki baskılar sergileniyor. DİSK hakkında geniş bilgi veriliyor. DİSK'in işçi hakları için, demokrasi için ve terörizmin her türüne karşı ardıcıl savaşımı vurgulanıyor. "DİSK'e ve DİSK yöneticilerine karşı girişilen baskılar, iş adamlarının Türkiye işçi sınıfını örgütsüz bırakmak için karşı saldırıda ellerini daha serbest hissetme amaçlarını kanıtlıyor. Uluslararası demokratik sendikal kamuoyu, bu tehlike karşısında kaygılarını gizlemiyor, sessiz kalmıyor. DSF ve ona üye sendikalar bu girişimleri protesto ettiler. Türkiye'deki sendikacıların özgürlüklerine kavuşturulmasını, Türkiye'de sendikal hak ve özgürlüklerin yeniden kurulmasını istediler" deniliyor.

Avrupa Konseyi'nde 3 Ekim günlü oturumlarda söz alan çeşitli ülkelerin temsilcileri, Türkiye'de insan haklarının kabaca çiğnendiğini vurguladılar. Sendikal özgürlüklerin yok edilmesi, politik gelişmeler, işkenceler ve basın üzerindeki yasak ve uygulamaları eleştirdiler. Söz alan İsviçre, Fransa, Danimarka, İngiliz ve Portekiz savlavlar, etkin önlemlerin alanmasını istediler.

Öte yandan Avrupa Konseyi Politik ve Hukuk Komisyonları, 7 Ekim 1981 günlü oturumuna DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal'ı davet etti. Daysal, oturumda yaptığı konuşmada, Türkiye'deki durum, tüm demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanması üzerine, işkenceler ve baskılar üzerine somut bilgiler verdi.

İGD BAŞKANININ AÇIKLAMASI

İlerici Gençler Derneği Başkanı Ahmet Muhtar Söküçü, gençliğin eylem birliğinin ve dayanışmasının yükseltilmesinin zorunluluğunu vurgulayan bir açıklama yaptı. Türkiye'de gençler arasında yaygınlaştırılan bu açıklamada, gençliğin üzerindeki baskılar protesto ediliyor ve şöyle deniyor: "Genç olmak başlı-başına bir suç gibi gösterilmek isteniyor...Öğrencilerin evleri gerekçesiz basılıyor. Sokaklarda özellikle gençler polisçe tepeden tırnağa aranıyor."

Söküçü, açıklamasında dikkatleri bu baskıların nedenleri üzerine çekiyor ve emperyalizmin, NATO'nun ve ABD'nin tüm saldırgan ve serüvenci plânlarına itaat etmesi için Türkiye üzerindeki dayatmalarını tırmandırdığı bir dönemde, gençliğin anti-emperyalist konumlarına işaret ediyor. Söküçü, kapitalist sistemin yol açtığı gençlik sorunlarına değiniyor. Genç işçilerin amansızca sömürüldüğünü belirtiyor. Cuntanın dayattığı paralı yüksek öğrenimi ve işçi gençlerin hem çalışıp hem de okuma olanaklarının yok edilmesini eleştiriyor.

İGD başkanı, cuntanın "terörizmin kökünü kazımak" demagojisini yanıtlıyor. Şöyle diyor: "Terörizmi kışkırtanlar bellidir. Emperyalist merkezler, işbirlikçi tekeller, gerici güçler ve onların hükümetleri terör yuvalarını beslemişlerdir. Onun ardına gizlenmişlerdir." Söküçü, terörizmi yaratan sosyal ve ekonomik nedenler üzerinde, emperyalizme bağımlılığın yol-açtığı bunalım üzerinde duruyor.

Söküçü, açıklamasında, İGD'nin çalışmalarına işaret ediyor. İGD üyeleri üzerindeki baskıları protesto ediyor ve yalnızca İGD üyesi olmak nedeniyle gençlerin 5 yıl hapis cezasına çarptırıldıklarını örnek gösteriyor. Barbarca işkencelerin, örgütü terörist örgütlerle karıştırma, yasa dışı bir örgüt gibi gösterme girişimlerinin, İGD'nin doğru ve ardıcıl tutumundan kaynaklandığını söylüyor.

İGD başkanı, açıklamasında, terörist komplolara ve maceracılığa karşı çıkan gençleri övüyor. Bu ardıcıl çizgi nedeniyle İGD'nin ülkede uluslararası plânda saygınlık kazandığını belirtiyor. "DDGF ve UÖB üyeliği bizim için bir şereftir" diyor.

Sökücü, işkencelerde başlarını dik tutan gençleri selâmlıyor ve onlara şöyle sesleniyor: "Sizlerin tutumu duvarları, demir kapıları yıkıp aşıyor...Bizim övünç kaynağımız oluyor."

Sökücü, daha sonra tüm demokratik gençlik örgütlerini, aralarındaki ikincil ayrılıkları bir kenara bırakmaya ve omuz omuza savaşım vermeye çağırıyor. Şöyle diyor: "Düşmanımız ortak, amacımız birdir." ...demokratik gençlik hareketlerinin ortak savaşım vermelerinin önünde nesnel hiçbir engel olamaz." ve şunu vurguluyor:

"Gelecek bizimdir. Bu geleceği, bilincimiz, genç yüreklerimiz ve genç bileklerimizle kazanacağız."

B e l g e l e r

İRAN TUDEH PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş İran TUDEH Partisi'nin 40. kuruluş yıldönümünü candan kutlar, devrimci savaş selâmlarını gönderir.

İran TUDEH Partisi, kurulduğu günden bu yana, İran emekçilerinin emperyalizme ve sömürüye karşı savaşımının en ön sıralarında yer aldı. Tüm işkencelere, baskılara ve kırımlara karşın, kanlı Şah rejimine karşı savaşta, yiğitlik destanları yazdı. Şah rejiminin alaşağı edilmesinden sonra, İran'da Halk Devrimi'nin kazanımlarını korumak ve ilerletmek için, en geniş anti-emperyalist güçlerin birliğini örmek için ardıcıl savaşım veriyor. Türkiye komünistleri, bu savaşta, İran komünistleriyle, İran halkıyla tam bir dayanışma içindedur.

Türkiye Komünist Partisi ile kardeş İran TUDEH Partisi arasındaki bağlar Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde gelişip güçleniyor. İran TUDEH

Partisi'nin 40. kuruluş yıldönümünün, yeni başarılar ve atılımlar yılı olmasını dileriz.

Komünist selâmlarımızla,
2 Ekim 1981 Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş Yunanistan Komünist Partisi'ni, son parlamento seçimlerindeki başarısı nedeniyle candan kutlar, devrimci savaş selâmlarını gönderir.

Yunanistan'daki son parlamento seçimlerinin sonuçları, Yunanistan halkının ulusal bağımsızlık, demokrasi ve daha iyi bir yaşam uğruna uzun yıllardan beri sürdürdüğü savaşımın bir başarısıdır. Yunanistan Komünist Partisi, kararlı eylemleriyle, ardıcıl çizgisiyle bu başarıya büyük bir katkıda bulunmuştur. Proletarya enternasyonalizmi ilkesini bir an bile elden bırakmadan, geniş halk yığınları üzerindeki etkisini, saygınlığını artırmıştır. Biz, Türkiye komünistleri, bundan büyük bir kıvanç duyuyoruz.

TKP, kardeş Yunanistan Komünist Partisi'yle Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde gelişip pekişen bağlarla bağlıdır. Barış ve sosyalizm uğruna ortak savaşımımızda, daha nice büyük başarılar dileriz.

Komünist selâmlarımızla,
22 Ekim 1981 Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen
